

[Finansministeren]

deltidsansættelse, ved opslag af ledige stillinger skal angives, at besættelse af stillingen kan ske på deltid.

I forbindelse med behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring – lov nr. 229 af 6. juni 1979 – har arbejdsministeren varslet, at det administrativt vil blive præciseret, at supplerende dagpenge kun kan udbetales, når medlemmet kan fremlægge en frigørelsesattest, dvs. en erklæring fra arbejdsgiveren om, at han giver afkald på den ansattes opsigelsesvarsel. Formålet med disse regler er bl. a. at undgå utilsigtede udbetalinger af dagpenge.

Som det fremgår af ovennævnte, er hensigten med deltidscirkulærerne at sikre, at ansatte, der har ønske om at gå ned i tid, får ansøgningen imødekommet, medmindre styrelsen har vægtige grunde til at afslå dette. Ansøgerne har således – da de ikke ønsker fuldtidsbeskæftigelse – ingen mulighed for at få supplerende dagpenge. Ændrede regler om adgangen til at opnå supplerende dagpenge vil således ikke øve nogen indflydelse på offentligt ansattes tjenestetidsnedsættelse i henhold til deltidscirkulærerne.

Det vil også fremover være sådan, at ansattes ønske om deltidsbeskæftigelse vil blive imødekommet i videst muligt omfang, hvilket er i fuld overensstemmelse med intentionerne bag arbejdsministerens varslede regler om retten til supplerende dagpenge.

Spm. nr. 39

Til *landbrugsministeren* (15/11 79) af:

Arne Bjerregaard (KrF):

»Vil ministeren i modsætning til den tidligere landbrugsminister undersøge nødvendigheden af og muligheden for statslig kreditgivning eller statsgaranterede lån til de landmænd, der ellers i den kommende tid må sætte deres ejendom på tvangsauktion, fordi de ikke kan klare deres forpligtelser på grund af faldende ejendomspriser og forringede driftsresultater?«

Begrundelse

Det er velkendt, at nyetablerede landmænd i de første år må køre med et stort underskud, fordi indtjeningsmulighederne

ikke står i forhold til den investerede kapital. På grund af stedse stigende ejendomspriser har det hidtil været muligt for landmanden at dække underskuddet ved ny lånoptagning. Med de faldende ejendomspriser, der bl. a. er en følge af den ny landbrugslov, kan disse landmænd nu ikke få dækket deres underskud ved lån. Samtidig er der indtruffet en forringelse i forholdet mellem øvrige omkostninger og priserne på de almindelige landbrugsvarer. Disse faktorer bevirker tilsammen, at mange landmænd i den kommende tid må sætte deres gård på tvangsauktion, hvilket flere steder medfører, at private foderstofforretninger, maskinforretninger, smede og handlende rives med i faldet. I decide-rede landbrugsområder kan en sådan kædereaktion hæmme udviklingen mange år frem i tiden. Da de nævnte problemer sikkert kun er overgangsproblemer, vil det ud fra menneskelige og samfundsøkonomiske betragtninger være hensigtsmæssigt i tide at hindre dem i at udvikle sig.

Der henvises til spørgsmål nr. 1385 1978–79 og landbrugsministerens svar af 31. august 1979.

Besvarelse (22/11 79):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I den tidligere landbrugsministers besvarelse af samme spørgsmål af 31. august 1979 (spørgsmål nr. 1385) anførte han:

»Med hensyn til begrundelsen er det mit indtryk, at der ikke foreligger nogen akut nødsituation, der kræver særlige foranstaltninger fra statens side. Det er rigtigt, at situationen er strammet til for nogle landmænd, først og fremmest for de landmænd, der har købt for dyrt, eller som sidder med en betydelig prioritetsgæld til meget høje renter.«

På det seneste har landbrugsorganisationerne imidlertid forsynet mig med et regnskabsmateriale for landbrugets driftsresultat for året 1978–79. Dette materiale analyseres for tiden i ministeriet med henblik på en eventuel nyvurdering af behovet for særlige foranstaltninger.

Det stillede spørgsmål kan jeg derfor besvare bekræftende.

Jeg kan oplyse, at landbrugsorganisationerne har anmodet om en speciel »overlevelsesfinansieringsordning«, hvorefter landmænd, der er etableret efter 1. januar 1974,